

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2021.2.2.25>

STATUS PRAWNY PAŃSTWOWEJ ADMINISTRACJI SĄDOWEJ UKRAINY JAKO PODMIOTU ORGANIZACYJNEGO ZABEZPIECZENIA DZIAŁALNOŚCI SĄDÓW GOSPODARCZYCH

Iryna Pavliuk

studentka Naukowo-Badawczego Instytutu Prawa Publicznego (Kijów, Ukraina)

ORCID ID: 0000-0002-1218-6658

e-mail: IrynaPavliuk@ukr.net

Adnotacja. Artykuł poświęcono badaniu statusu prawnego Państwowej Administracji Sądowej Ukrainy jako podmiotu organizacyjnego zabezpieczenia działalności sądów gospodarczych. Ustalono, że Państwowa Administracja Sądowa Ukrainy, aby działać jako podmiot zarządzenia administracyjnego, musi posiadać osobowość prawną, to znaczy być nosicielem subiektywnych praw i obowiązków. Autor zwraca uwagę, że w jej strukturę wchodzi funkcje i zadania, subiektywne prawa administracyjne, obowiązki prawne (kompetencje administracyjne) oraz odpowiedzialność administracyjna w tym zakresie. Na podstawie analizy prawnej uprawnień Państwowej Administracji Sądowej wyodrębniono następujące grupy stosunków administracyjno-prawnych, które zapewniają organizację działalności sądów administracyjnych: organizacyjno-służbowe, kontrola wewnętrzna, automatyzacja systemu obiegu dokumentów w sądach i komputeryzacja sądów, działalność kadrowa aparatu sądów i zarządów terytorialnych, zapobieganie korupcji i kontrola realizacji odpowiednich działań, dokumentacja, statystyczna działalność sądowa, tworzenie odpowiednich warunków działalności państwowych organów sądowych, tworzenie lub zniesienie (likwidacja) sądów, organizacja i kontrola działalności Służby Ochrony Sądowej, współpraca międzynarodowa, praca z obywatelami.

Słowa kluczowe: Państwowa Administracja Sądowa, podmiot, zarządzenie administracyjne, status prawny, Sąd Gospodarczy, zabezpieczenie organizacyjne.

LEGAL STATUS OF THE STATE JUDICIAL ADMINISTRATION OF UKRAINE AS A SUBJECT OF ORGANIZATIONAL SUPPORT OF THE ACTIVITY OF ADMINISTRATIVE COURTS

Iryna Pavliuk

Applicant for the Research Institute of Public Law (Kyiv, Ukraine)

ORCID ID: 0000-0002-1218-6658

e-mail: IrynaPavliuk@ukr.net

Abstract. The article is devoted to the study of the legal status of the state judicial administration of Ukraine as a subject of organizational support for the activities of administrative courts. It is fixed that the State Judicial Administration of Ukraine, in order to act as a subject of administrative management, must have legal personality, ie be a bearer of subjective rights and responsibilities. The author notes that its structure includes functions and tasks, subjective administrative rights, legal obligations (administrative competence) and administrative responsibility in this area. Based on the legal analysis of the SJA's powers, the following groups of administrative and legal relations have been identified to ensure the organization of administrative courts: organizational and service, internal control, automation of the document management system in courts and computerization of courts, staffing of courts and territorial offices control over the implementation of appropriate measures, record keeping, statistical judicial activity, creation of appropriate conditions for the activity of state judicial bodies, formation or termination (liquidation) of courts, organization and control of the Judicial Protection Service, international interaction, work with citizens.

Key words: State Judicial Administration, subject, administrative management, legal status, commercial court, organizational support.

ПРАВОВИЙ СТАТУС ДЕРЖАВНОЇ СУДОВОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТА ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ГОСПОДАРСЬКИХ СУДІВ

Ірина Павлюк

здобувач Науково-дослідного інституту публічного права (Київ, Україна)

ORCID ID: 0000-0002-1218-6658

e-mail: IrynaPavliuk@ukr.net

Анотація. Стаття присвячена дослідженню правовому статусу державної судової адміністрації України як суб'єкта організаційного забезпечення діяльності господарських судів. Зафіксовано, що Державна судова адміністрація України, щоб виступати суб'єктом адміністративного управління, має володіти правосуб'єктністю, тобто бути носієм суб'єктивних прав та обов'язків. Автор зазначає, що до її структури входять функції та завдання,

суб'єктивні адміністративні права, юридичні обов'язки (адміністративна компетенція) та адміністративна відповідальність у цій сфері. Виокремлено на підставі правового аналізу повноважень ДСА такі групи адміністративно-правових відносин, що забезпечують організацію діяльності адміністративних судів: організаційно-службові, внутрішнього контролю, автоматизації системи документообігу в судах та комп'ютеризація судів, кадрова діяльність апарату судів та територіальних управлінь, запобігання корупції та контроль за здійсненням відповідних заходів, діловодство, статистична судова діяльність, створення належних умов діяльності державних судових органів, утворення чи припинення (ліквідацію) судів, організація та контроль діяльності Служби судової охорони, міжнародна взаємодія, робота з громадянами.

Ключові слова: Державна судова адміністрація, суб'єкт, адміністративне управління, правовий статус, господарський суд, організаційне забезпечення.

Вступ. Ефективна діяльність організації, у тому числі судової інстанції, залежить від вжиття дієвих важелів та інструментів. Саме найефективніші важелі управління в судовій системі впливають на якість кінцевого результату – здійснення правосуддя з дотриманням принципів законності, рівності, справедливості, змагальності тощо.

У системі судочинства Вища рада правосуддя покликана забезпечити незалежну діяльність судової влади та її функціонування на засадах відповідальності, підзвітності перед суспільством, формування добросовісного та високопрофесійного корпусу суддів, додержання норм Конституції і законів України, а також професійної етики в діяльності суддів і прокурорів (Бандурка, 2012). Саме до повноважень Вищої ради правосуддя відносяться організаційно-праве регулювання діяльності Державної судової адміністрації України, на яку покладено організаційне та фінансове забезпечення діяльності органів судової влади у межах повноважень, установлених законом (Про затвердження Положення про Державну судову адміністрацію України, 2019).

Адміністративно-правовий статус Державної судової адміністрації України його визначеність на законодавчому рівні є актуальним та суттєво необхідним, оскільки відповідає за фінансову незалежність органів судової влади, здійснює їх ефективне забезпечення матеріально-технічним, кадровим та інформаційними ресурсами.

Основна частина. Теоретичною основою, що лягла у підґрунтя дослідження, виступили праці науковців у сфері судочинства, таких як: В. Авер'янов, О. Бандурка, Д. Бахрах, Ю. Битяк, В. Бринцев, А. Венедиктов, І. Голосніченко, Д. Лук'янець, О. Константи́н, А. Комзюк, В. Колпаков, І. Коліушко, Р. Куйбіда, С. Петков, М. Савченко, Ю. Якимов.

Безпосередньо дослідження адміністративно-правового статусу Державної судової адміністрації України здійснювали: В. Бринцев, М. Запорожець, В. Кібець, О. Красноборов, О. Лукаш, І. Назаров, А. Стрижак, А. Хливнюк. Незважаючи на здобуті напрацювання у досліджуваній сфері, більш ґрунтовне вивчення та аналіз правового статусу Державної судової адміністрації України на сьогодні є необхідним на фоні ініційованих урядом реформ у сфері правосуддя.

Мета статті – проаналізувати та розкрити організаційно-правовий статус Державної судової адміністрації України як суб'єкта організаційного забезпечення діяльності органів суду, включаючи господарські суди.

Щоб визначити правовий статус Державної судової адміністрації України, звернімося до основ теорії права. Етимологія цього поняття пов'язана із визначенням становища (стану) когось чи чогось (Кон, 1967: 355). Великий тлумачний словник, у свою чергу, визначає як сукупність прав і обов'язків громадянина або юридичної особи (Загнітко, Щукіна, 2008: 576). Тобто дана особа набуваючи певного статусу, наділяється відповідними правами, обов'язками, що відносять її до визначеного категорії осіб, наділених можливостями та певною поведінкою. Звідси випливає необхідність нормативного закріплення даного статусу, кола повноважень та обов'язків.

Досліджуючи тлумачення змісту поняття «правовий статус», науковець О. Неугодніко вказує на те, що воно має широке значення. Спираючись на першочергове визначення «статусу» як стану, науковець пропонує під статусом суб'єкта права розуміти його правовий стан, що характеризується комплексом юридичних прав і обов'язків. Слід при цьому зауважити, що у фаховій літературі поняття «правовий статус» і «правове положення» нерідко ототожнюються (Неугодніков, 2006: 16). Це є результатом того, що термін «правовий статус» не віднайшов чіткого відображення. Деякі вчені пропонують використовувати його для загальної характеристики положення суб'єкта, оскільки термін «правове положення» частіше використовується для характеристики суб'єкта у певному колі суспільних відносин. Правовий статус, таким чином, охоплює всі види зв'язків (Неугодніков, 2006: 16). Це складні зв'язки, що виникають між державою та особою, фіксуються державою в юридичній формі – у формі прав, обов'язків та свобод, які у сукупності і утворюють правовий статус індивіда (Неугодніков, 2006: 16).

Безпосередньо правовий статус юридичної особи в науковій літературі висвітлений доволі повно, але найбільш доречним є визначення О. Бандурки, який зазначив, що адміністративно-правовий статус – це сукупність прав, обов'язків та гарантій їх реалізації, закріплених у нормах адміністративного права. В основі адміністративно-правового статусу лежить адміністративна правосуб'єктність. Слід наголосити, що кожний суб'єкт адміністративного права має свій варіант притаманного йому адміністративно-правового статусу (Бандурка, 2012: 144).

Отже, виходячи з теорії права, Державна судова адміністрація України, щоб виступати суб'єктом адміністративного управління, має володіти правосуб'єктністю, тобто бути носієм суб'єктивних прав та обов'язків. Більш того, як довели у своїй праці низка науковців, до суб'єктів адміністративного управління відносяться

не тільки органи виконавчої влади, суб'єкти місцевого самоврядування, а також суб'єкти делегованих повноважень, до яких відноситься органи судової влади, що реалізують дану функцію під час надання адміністративних послуг у системі судоустрою та здійснення прийому громадян (Галунько, Діхтієвський, Кузьменко, Стеценко, 2018: 23). Також науковцями виділено низку найбільш суттєвих ознак, притаманних суб'єктам адміністративного управління: кожен із суб'єктів є відокремленою частиною єдиної функціональної системи суб'єктів публічного адміністрування; вони мають свій відповідний правовий статус, який визначається законами або підзаконними нормативними актами; усі суб'єкти публічного адміністрування реалізують не приватний, а публічний інтерес, незважаючи на те, що окремі з них можуть бути навіть суб'єктами приватного права; для здійснення публічного адміністрування суб'єкти наділені повноваженнями з прийняття публічних владних рішень; вони орієнтовані на діяльність на основі та для публічного виконання закону (Галунько, Діхтієвський, Кузьменко, Стеценко, 2018: 75).

Але деякі українські науковці виділяють більш ширше коло ознак. В. Терещук виділяє шість особливих рис, притаманних суб'єктам адміністративного управління.

Так, на думку науковця, до базових ознак вказаних суб'єктів слід віднести: 1) діють у межах адміністративно-правових відносин (також в окремих випадках – у межах адміністративних процесуальних відносин); 2) створюються відповідно до норм чинного законодавства як відповідні суб'єкти або як суб'єкти, які за певних обставин, передбачених законодавством (за наявності відповідних умов і підстав), можуть стати такими суб'єктами; 3) є частиною відповідної системи, тобто зазначені суб'єкти у своїй сукупності складають цілісну організовану систему; 4) за наявності необхідного обсягу правосуб'єктності в межах свого предмета відання та повноважень виконують функції, властиві суб'єктам публічної адміністрації: управлінську функцію; втручальну функцію; функцію сприяння; забезпечувальну функцію; 5) повинні здійснювати повноваження, виконувати покладені на них функції за конституційним правилом, встановленим у ч. 2 ст. 19 Основного закону України, а саме: діючи лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; 6) у своїй діяльності спрямовані на забезпечення, обстоювання інтересів суспільства та держави (Терещук, 2020: 91–92).

Повертаючись до завдання нашого дослідження, визначимо сутність організаційного забезпечення діяльності господарських судів. Почнемо з розкриття сутності поняття організаційна діяльність.

На думку І.О. Щєбליкіної та Д.В. Грибової, організація – це функція управління, в межах якої здійснюється розподіл робіт поміж окремими робітниками та їх групами та узгодження їх діяльності. Тобто реалізація функції організації здійснюється у процесі організаційної діяльності (Щєбליкіна, Грибова, 2015). У свою чергу, науковці, виділяють під організаційною діяльністю – процес, за допомогою якого керівник усуває невизначеність, безладдя, плутанину та конфлікти поміж людьми щодо роботи або повноважень і створює середовище придатне для їх спільної діяльності (Щєбליкіна, Грибова, 2015). Технічна енциклопедія визначає, що організаційна діяльність спрямована на встановлення постійних зав'язків і тимчасових взаємин між усіма підрозділами підприємства; на визначення порядку та умов функціонування підприємства, яка реалізується через адміністративне та оперативне управління (Технічна енциклопедія Tech Trend, 2018).

Спираючись на цитовані думки науковців, організаційне забезпечення діяльності адміністративних судів Державною судовою адміністрацією України полягає в забезпеченні функціонування органів судової влади, побудови каналів ефективної взаємодії, для здійснення останніми своїх завдань та функцій на належному рівні.

Як зазначає С. Рудниченко, адміністративно-правовий статус ДСА України полягає в тому, що вона є забезпечувальним органом судової влади, який здійснює виконавчо-розпорядчі функції та надає адміністративні послуги в ній із метою реалізації громадянами України права на справедливий, гуманний суд. До її структури входять функції та завдання, суб'єктивні адміністративні права, юридичні обов'язки (адміністративна компетенція) та адміністративна відповідальність у цій сфері (Рудниченко, 2016: 148).

Отже, беручи до уваги виділені на підставі аналізу чинного законодавства функції ДСА України, правовий статус адміністрації як суб'єкта організаційного забезпечення діяльності адміністративних судів ґрунтується на нормах Конституції України, Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Закону України «Про Вищу раду правосуддя», Положення про Державну судову адміністрацію України, затвердженого Рішенням Вищої ради правосуддя від 17.01.2019 № 141/0/15-19 та низці інших нормативно-правових актів, що визначають порядок діяльності адміністрації.

Повноваження ДСА України, що визначають сферу завдань та напрями організаційного забезпечення діяльності інших судових органів визначені п.6 Положення про Державну судову адміністрацію України та ст. 152 Закону України «Про судоустрій та статус суддів». Так, у площині організаційного забезпечення віднесено наступні основні завдання ДСА України, які носять державно-службовий характер управлінських відносин: представляє суди у відносинах із Кабінетом Міністрів України та Верховною Радою України під час підготовки проекту закону про Державний бюджет України на відповідний рік у межах повноважень, визначених законом; здійснює функції головного розпорядника коштів Державного бюджету України щодо фінансового забезпечення діяльності судів (крім Верховного Суду та вищих спеціалізованих судів), Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, органів суддівського самоврядування, Національної школи суддів України, Служби судової охорони, ДСА України та її територіальних управлінь; готує бюджетний запит; подає на затвердження до Кабінету Міністрів України схему посадових окладів з визначенням коефіцієнтів для державних службовців судів, органів та установ системи правосуддя; здійснює методичне керівництво дотримання вимог законодавства з питань ведення бухгалтерського обліку, складення фінансової

та бюджетної звітності в судах (крім Верховного Суду та вищих спеціалізованих судів), територіальних управліннях, державних підприємствах, установах і організаціях, що належать до сфери управління ДСА України; організує роботу з ведення судової статистики, діловодства та архіву, контролює стан діловодства в судах; розробляє та подає на затвердження Вищій раді правосуддя нормативи кадрового, фінансового, матеріально-технічного та іншого забезпечення судів (Про затвердження Положення про Державну судову адміністрацію України, 2019).

Особливої уваги на сьогодні набуває актуальності повноваження ДСА України у сфері організації діяльності у сфері забезпечення автоматизованої системи документообігу в судах та комп'ютеризація судів, у тому числі господарських.

Так, відносно цього ДСА України здійснює: організує комп'ютеризацію судів для здійснення судочинства, діловодства, інформаційно-нормативного забезпечення судової діяльності та забезпечення функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи (до її запровадження – автоматизованої системи документообігу в судах), забезпечує суди необхідними технічними засобами фіксування судового процесу в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України на фінансування відповідних судів; забезпечує впровадження електронного суду, здійснює заходи щодо організації обміну електронними документами між судами та іншими державними органами і установами; забезпечує ведення Єдиного державного реєстру судових рішень та Реєстру електронних адрес органів державної влади, їх посадових та службових осіб тощо (Про затвердження Положення про Державну судову адміністрацію України, 2019).

Відносно організації кадрової діяльності, то ДСА України має сферу повноважень, що дає можливість останній вести особові справи працівників суду, визначає кількість суддів у суді та здійснює замовлення на підготовку відповідних спеціалістів.

Вказане вище закріплено у Положенні про Державну судову адміністрацію України, а саме: ДСА України здійснює контроль за дотриманням встановленого порядку ведення особових справ суддів та працівників апаратів судів і територіальних управлінь, забезпечує облік кадрів, що передбачає збирання, оброблення, використання, зберігання, захист даних щодо суддів та працівників апаратів судів і територіальних управлінь, у тому числі персональних; вивчає кадрові питання апарату судів, організує та контролює кадрову роботу в територіальних управліннях, прогнозує потребу у спеціалістах, здійснює замовлення на підготовку відповідних спеціалістів; забезпечує необхідні умови для підвищення кваліфікації працівників апарату судів, створює систему підвищення кваліфікації; розробляє та затверджує за погодженням із Вищою радою правосуддя Типове положення про апарат суду; розробляє та затверджує Типову структуру апаратів судів, типові посадові інструкції працівників апаратів судів; визначає кількість суддів у суді за погодженням з Вищою радою правосуддя з урахуванням судового навантаження, в межах видатків, визначених у Державному бюджеті України на утримання судів та оплату праці суддів; затверджує структуру і штатну чисельність апаратів апеляційних судів, вищих спеціалізованих судів за погодженням із головою суду в межах видатків на утримання відповідного суду (Про затвердження Положення про Державну судову адміністрацію України, 2019).

На ДСА України п. 6 абз. 24 вказаного Положення покладено обов'язок щодо здійснення заходів щодо запобігання корупції та контроль за їх здійсненням. На виконання цього завдання Державною судовою адміністрацією України було визначено Антикорупційну програму на 2020–2021 роки, метою якої є впровадження превентивних механізмів запобігання та протидії корупції у діяльності ДСА України для забезпечення прозорості, доброчесності, зниження корупційних ризиків та підвищення рівня довіри суспільства до діяльності ДСА України її територіальних управлінь, підприємств та установ, що належать до сфери управління ДСА України (Про затвердження Положення про Державну судову адміністрацію України, 2019).

На наш погляд, заслуговує на увагу вказана програма, оскільки посідає вагоме місце у запобіганні та протидії виникненню корупції в діяльності виключно ДСА України. Основними завданнями антикорупційної програми є: проведення серед посадових осіб ДСА України, її територіальних управлінь, підприємств та установ, що належать до сфери управління ДСА України організаційної та роз'яснювальної роботи із запобігання та виявлення корупції; зміцнення кадрової політики; забезпечення високого рівня доброчесності працівників ДСА України, її територіальних управлінь, підприємств та установ, що належать до сфери управління ДСА України; формування нетерпимості до корупції; посилення ефективності управління фінансовими ресурсами; у межах компетенції забезпечення прозорості та відкритості державної влади; здійснення контролю за дотриманням вимог антикорупційного законодавства, а також виявлення сприятливих для вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень ризиків у діяльності працівників ДСА України, її територіальних управлінь, підприємств та установ, що належать до сфери управління ДСА України тощо (Антикорупційна програма Державної судової адміністрації України на 2020–2021 роки, 2020).

На підставі правового аналізу повноважень ДСА України можна виділити такі групи адміністративно-правових відносин, що забезпечують організацію діяльності господарських судів: фінансове забезпечення суду, організаційно-службові, внутрішнього контролю, автоматизація системи документообігу в судах та комп'ютеризація судів, кадрова діяльність апарату судів та територіальних управлінь, організація антикорупційної діяльності суддівського апарату, діловодство, статистична судова діяльність, створення належних умов діяльності судових органів, утворення чи припинення (ліквідацію) судів, організація та контроль діяльності Служби судової охорони, міжнародна взаємодія, претензійно-позовна робота, впровадження гендерної рівності в органах судової влади, робота зі зверненням громадян.

Висновки. Так, основними проблемами, які зумовлюють необхідність подальшого вдосконалення організації функціонування судової влади та здійснення правосуддя у площині ефективної їх взаємодії, пов'язаною з діяльністю ДСА України, є: нездійснення Вищою кваліфікаційною комісією суддів України своєї діяльності та неможливість відновлення її роботи без удосконалення законодавства; неефективність системи фінансового, матеріально-технічного та соціального забезпечення гарантій незалежності судової влади; недосконалість системи органів судової влади, організації їх діяльності, у тому числі щодо фінансового, матеріально-технічного та іншого забезпечення судів усіх рівнів; нестача суддів у місцевих та апеляційних судах, надмірне навантаження на суддів у судах усіх рівнів; надмірно складні процедури проведення конкурсу на зайняття вакантної посади судді, а також порядок складення кваліфікаційного іспиту і методологія оцінювання суддів та кандидатів на посаду судді; недостатній рівень упровадження цифрових технологій у здійсненні правосуддя; відсутність належної комунікаційної політики у судах тощо (Мищак, 2021).

Як ми вже зазначили, вказані недоліки переважно стосуються компетенції ДСА України. Саме тому є важливим на шляху впровадження напрямів та заходів з усунення прогалин у діяльності ДСА України врегулювання завдань та повноважень адміністрації на шляху організації забезпечення діяльності господарських судів у становленні правосуддя.

Список використаних джерел:

1. Адміністративне право України. Загальна частина : підручник / за заг. ред. О.М. Бандурки. Харків : Золота миля, 2012. 584 с.
2. Адміністративне право України. Повний курс : підручник / Галунько В., Діхтієвський П., Кузьменко О., Стеценко С. та ін. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2018. 446 с.
3. Антикорупційна програма Державної судової адміністрації України на 2020–2021 роки : Наказ Державної судової адміністрації України від 26.03.2020 року № 140 (в редакції наказу ДСА України від 04.06.2020 року № 254). URL : https://dsa.court.gov.ua/userfiles/media/new_folder_for_uploads/dsa/antikor_20_06.pdf.
4. Виконавча влада і адміністративне право / За заг. ред. В.Б. Авер'янова. Київ : Ін-Юре, 2002. 668 с.
5. Загнітко А.П., Щукіна І.А. Великий тлумачний словник. Сучасна українська мова. Донецьк : ТОВ ВКФ «БАО», 2008. 704 с.
6. Коліушко І. Виконавча влада та проблеми адміністративної реформи в Україні : монографія. Київ : Факт, 2002. 260 с.
7. Кон И.С. Социология личности. Москва : Политиздат, 1967. 383 с.
8. Мищак І. Стратегія влади щодо розвитку органів правосуддя та конституційного судочинства в Україні. *Конституційний процес в Україні: політико-правові аспекти*. № 4 (84). 2021. С. 3–8.
9. Неугодинов А.О. Правовий статус адміністративного суду в Україні: адміністративно-правовий аспект : дис. ... канд. юрид. наук. Одеса, 2006. 166 с.
10. Основи менеджменту : навч. посіб. з дисципліни / І.О. Щєбликіна, Д.В. Грибова ; Мелітоп. держ. пед. ун-т ім. Б. Хмельницького. Мелітополь : Вид. буд. Мелітоп. міськ. друк., 2015. 479 с.
11. Про Вищу раду правосуддя : Закон України від 21.12.2016 № 1798-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-19#n13>.
12. Про затвердження Положення про Державну судову адміністрацію України : Рішення Вищої ради правосуддя від 17.01.2019 № 141/0/15-19. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/vr141910-19#Text>.
13. Рудніченко С. Адміністративно-правовий статус Державної судової адміністрації. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2016. № 5. С. 143–149.
14. Сурилов О.В. Теорія держави і права : навчальний посібник. Одеса: Астропринт, 1998. 224 с.
15. Терещук В.В. Поняття, ознаки та структура суб'єктів публічного адміністрування України. *Право і суспільство*. № 1. 2020. С. 89–94.
16. Технічна енциклопедія Tech Trend. 2018. URL : <http://techtrend.com.ua/index.php?newsid=2386>.

References:

1. Bandurka O.M. (Ed.). (2012). *Administrativne pravo Ukrainy* [Administrative law of Ukraine]. *Zahalna chastyna : pidruchnyk*. Kh. : Zolota mylia [in Ukrainian].
2. Halunko V., Dikhtievskiy P., Kuzmenko O., Stetsenko S. et al. (2018). *Administrativne pravo Ukrainy* [Administrative Law]. *Povnyi kurs : pidruchnyk*. Kherson : OLDI-PLIUS [in Ukrainian].
3. Antykoruptsiina prohrama Derzhavnoi sudovoi administratsii Ukrainy na 2020-2021 roky. (2020). [Anti-corruption program of the State Judicial Administration of Ukraine for 2020-2021]. *Nakaz Derzhavnoi sudovoi administratsii Ukrainy vid 26.03.2020 roku № 140 (v redaktsii nakazu DSA Ukrainy vid 04.06.2020 roku № 254)*. Retrieved from: https://dsa.court.gov.ua/userfiles/media/new_folder_for_uploads/dsa/antikor_20_06.pdf [in Ukrainian].
4. Averianov V.B. (2002). *Vykonavcha vlada i administrativne pravo*. [Executive power and administrative law]. K.: In-Yure [in Ukrainian].
5. Zahnitko A.P., Shchukina, I.A. (2008). *Velykyi tлумачnyi slovnyk. Suchasna ukrainska mova*. [Large explanatory dictionary. Modern Ukrainian language]. Donetsk: TOV VKF «BAO» [in Ukrainian].
6. Koliushko I. (2002). *Vykonavcha vlada ta problemy administrativnoi reformy v Ukraini: Monohrafiia*. [Executive power and problems of administrative reform in Ukraine: Monograph]. K.: Fakt [in Ukrainian].
7. Kon Y.S. (1967). *Sotsyolohiya lychnosty*. [Sociology of personality]. M.: Polityzdat [in Ukrainian].

8. Myshchak I. (2021). Stratehii vlady shchodo rozvytku orhaniv pravosuddia ta konstytutsiinoho sudochynstva v Ukraini. [Government's strategy for the development of justice and constitutional justice in Ukraine]. *Konstytutsiinyi protses v Ukraini: polityko-pravovi aspekty*, 4 (84), 3-8 [in Ukrainian].
9. Neuhodnikov A.O. (2006). Pravovyi status administratyvnoho sudu v Ukraini: administratyvno-pravovyi aspekt [Legal status of the administrative court in Ukraine: administrative and legal aspect]. Candidate's thesis. Odesa [in Ukrainian].
10. Shcheblykina I.O., Hrybova D.V. (2015). Osnovy menezhmentu: navch. posib. z dystsypliny [Fundamentals of management: textbook. way. on discipline]. Melitopol : Vyd. bud. Melitop. misk. druk [in Ukrainian].
11. Zakon Ukrainy Pro Vyshchu radu pravosuddia № 1798-VIII. (2016, December 21). [On the High Council of Justice: Law of Ukraine]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-19#n13> [in Ukrainian].
12. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Derzhavnu sudovu administratsiiu Ukrainy [On approval of the Regulation on the State Judicial Administration of Ukraine]. Rishennia Vyshchoi rady pravosuddia vid 17.01.2019 № 141/0/15-19. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/vr141910-19#Text> [in Ukrainian].
13. Rudnychenko S. (2016). Administratyvno-pravovyi status Derzhavnoi sudovoi administratsii. [Administrative and legal status of the State Judicial Administration]. *Visegrad Journal on Human Rights*, 5, 143–149 [in Ukrainian].
14. Surilov O.V. (1998). Teoriia derzhavy i prava [Theory of state and law]: Navchalnyi posibnyk. Odesa: Astroprynt [in Ukrainian].
15. Tereshchuk V.V. (2020). Poniattia, oznaky ta struktura subiektiv publichnoho administruvannia Ukrainy. [Concepts, features and structure of subjects of public administration of Ukraine]. *Pravo i suspilstvo*, 1, 89-94 [in Ukrainian].
16. Tekhnichna entsyklopediia Tech Trend, 2018 [Technical encyclopedia Tech Trend]. Retrieved from: <http://techtrend.com.ua/index.php?newsid=2386> [in Ukrainian].